

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Albu Grigore,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Albu Grigore împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Judecătoriei Edineț, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2016 prin care cererea de apel declarată Albu Grigore a fost respinsă, iar cererea de apel declarată de către Judecătoria Edineț a fost admis, hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din 03 decembrie 2015 a fost casată și menținută încheierea Judecătoriei Dondușeni din 03 septembrie 2015,

CONSTATĂ :

La 27.05. 2015 Albu Grigore a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Judecătoriei Edineț, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat faptul că, în rezultatul alegerilor electorale din iunie 1999 și voința cetățenilor satului, a devenit primar al comunei Gordineștii Vechi, raionul Edineț. Obligațiile de serviciu le îndeplinea cinstit și oneros pînă la alegerile din iunie 2003.

Din anul 2000 organele de urmărire penală au intentat în privința sa un dosar penal cu nr.20011140152, despre folosirea surselor financiare contrar destinației în sumă de 108 500 lei, conform art. 155/2 alin. 2 Cod Penal. După un an de desfășurare a urmăririi penale, dosarul penal a fost clasat din lipsa elementelor

infracțiunii.

Ulterior, un alt dosar a fost intentat în privința sa conform art. 184 Cod Penal, care la data de 20.06.2003 a fost clasat prin sentința Judecătorei Edineț, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

La 20.06.2006 organele de urmărire penală, din nou intentează un dosar penal în baza art. 327 alin. 2) lit. b) Cod Penal, cu nr. 2006140159 și conform sentinței Judecătorei Edineț din 15.04.2010 i-a fost aplicată o amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie 10 000 (zece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de primar pe termen de doi ani.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 18.01.2011 a fost achitat din motivele că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii.

Afirmă că, în privința sa a fost încălcată Legea privind protecția datelor cu caracter personal art. 4 alin 1) lit. a), art. 8, 12 alin. 2), art. 15 (neactualizarea datelor).

Menționează că, a înaintat o cerere privind eliberarea cazierului judiciar la Comisariatul general de poliție și a primit răspuns că, în privința sa sunt intentate un șir de dosare penale. Înaintând o cerere și prezentând probe convingătoare că toate dosarele au fost clasate, a primit următorul răspuns: ”Direcția generală urmărire penală a IGP, în limitele competenței a examinat petiția dumneavoastră, adresată Ministerului Afacerilor Interne, privind înscrierea d-stră., în Registrul informației criminalistice și criminologice. S-a constatat că, conform evidențelor operative ale Serviciului Tehnologii Informaționale ale MAI, în afară de cele patru cauze penale, pe care Baza centrală de date este introdusă informația despre deciziile definitive adoptate în privința d-tră a mai fost instrumentată încă o cauză penală,,.

Astfel, cauza penală nr. 2006140159 a fost pornită la 20.06.2006 în baza art. 327 alin. 2 Codul Penal, iar la 16.10.2006 Procuratura raionului Edineț a expediat cauza cu rechizitoriu în instanței de judecată, pentru examinare în fond. Prin urmare, pentru a opera modificările cu Registrul informației criminalistice și criminologice, era necesar de a prezenta o copie a deciziei definitive, pe marginea cauzei penale nr. 2006140159, la sediul Serviciului Tehnologii Informaționale la sediul Serviciului Tehnologiei Informaționale al MAI situat în mun. Chișinău, str. Iacob Hîncu 3A.

Consideră, că această obligațiune necesita de a fi efectuată de către Judecătoria Edineț și nu de el.

Prin neexecutarea de către persoanele cu funcție de răspundere a atribuțiilor de serviciu, consideră ca lui i-a fost cauzat prejudiciu material - servicii juridice - 2000 lei, achitarea cazierului judic 40 – lei și prejudiciul moral pe care-l estimează în mărime de 50 000 lei.

Ministerul Justiției la 27.07.2015 a înaintat o referință prin care a calificat pretențiile înaintate de Albu Grigore ca fiind neîntemeiate invocând în acest sens ,că potrivit art. 1398 alin. 3) Cod Civil o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege, deci, în acest caz legislația în vigoare stabilește obligația Mnisterului Justiției de a

reprezenta statul doar în cazurile privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești (Legea 1554), ori prin încălcarea termenului de examinare a cauzei sau la executarea hotărârii judecătorești (Lege 87).

Prin urmare, survenirea răspunderii statului prin acțiunile ilicite ale organelor de drept apare doar în cazurile expres stabilite de Legea 1545.

Mai mult, art. 1) din Legea menționată stabilește că prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Reieșind din cele menționate indică, că făcând o analiză a pretențiilor înaintate de către reclamant cu prevederile legale se poate de constatat că acțiunea reclamantului nu constituie obiectul de aplicare a art. 3 și 6 din Legea nr. 1545. Iar în caz de neaplicarea legii nominalizate, în speța dată nu poate fi vorba nici de prejudiciul cauzat pentru a fi recuperat din contul statului.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în referința depusă la 31.07.2005 a invocat că la 23.03.2015 a inițiat controlul nr. 02-11/61/15 , în baza petiției înaintate de către Albu Grigore, care a menționat pretinsul fapt de prelucrare inexactă a datelor cu caracter personal, de către Serviciul tehnologii informaționale al MAI RM în Registrul informației criminalistice criminologice.

Reclamantul a indicat că, în urma adresării la Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI în vederea obținerii cazierului judiciar, acesta fiind informat despre faptul existenței a 5 cauze penale intentate în privința sa, dintre care în 4 fiind introdusă informația despre deciziile definitive adoptate, iar cauza penală cu nr. 2006140159 pornită de către Procuratura raionului Edineț la 20 iunie 2006, în baza art. 327 alin. 2) lit. b) Cod Penal, a fost expediată la 16 octombrie 2006 în instanța de judecată spre examinare în fond.

Totodată, la momentul adresării lui Albu Grigore Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, a comunicat că nu dispunea de informații asupra finalizării acestui caz, din care considerente, a solicitat prezentarea copiei deciziei definitive pe marginea cauzei penale nr. 2006140159, în vederea operării modificărilor corespunzătoare în Registrul informației criminalistice și criminologice.

Indică Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, că în aceste condiții reclamantul a indicat, că prelucrarea datelor cu caracter personal a fost efectuată de către organul urmărire penală în absența consimțământului acestuia, motiv pentru care obligația de a actualiza /modifica/ rectifica datele cu caracter personal care-l vizează, revine entității care a generat nemijlocita prelucrare a datelor.

În rezultatul interpelării Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI la 26.03.2015, acesta a comunicat că lui Grigore Albu, anterior i s-a eliberat cazierul judiciar cu mențiunea „persoana este înscrisă în Registrul informației criminalistice

și criminologice al Republicii Moldova”, din motivul neexpedierii de către instanța de judecată a sentinței definitive pe cauza penală. nr. 2006140159 în adresa entității responsabile de operarea modificărilor respective.

Mai mult, Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a informat că, urmare a realizării anterioare de către Albu Grigore a dreptului de intervenție în partea ce vizează rectificarea datelor cu caracter personal în Registrul informației criminalistice și criminologice, a fost solicitată de la Judecătoria raionului Edineț copia sentinței (care nu a fost expediată de entitatea în cauză). Ulterior, în baza sentinței din 10.03.2015, au fost operate completări corespunzătoare ale informației în Registrul informației criminalistice și criminologice.

În temeiul celor expuse, precum și luând în considerație prevederile art. 18 ai Legii privind protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu care orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de prezenta lege, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal consideră ,că reclamantul are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale.

La 19 august 2015 reclamantul Albu Grigore a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat atragerea în calitate de copârț a Judecătoriei Edineț și încasarea de la Judecătoria Edineț prin intermediul Ministerului Finanțelor a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și celui material în mărime de 2040 lei, invocând suplimentar prevederile art. art. 1404 și 1422 Cod civil și Legea contenciosului administrativ.

Prin încheierea primei instanțe din 03 septembrie 2015 a fost admis demersul reclamantului Albu Grigore, privind introducerea reprezentantului Judecătoriei Edineț în calitate de copârț în pricina civilă enunțată.

Prin hotărârea judecătorei Dondușeni din 03 decembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Judecătoriei Edineț în beneficiul lui Albu Grigore prejudiciul moral în sumă de 5 000 (cinci mii) lei, cheltuielile de judecată conform bonului de plată Seria EP nr. 439753 din 10.07.2015 în sumă de 2 000 (două mii) lei și cheltuielile de deplasare în sumă de 1174 (una mie una sută șaptezeci și patru) lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Invocând ilegalitatea hotărîrii primei instanțe, la 28 decembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, Judecătoria Edineț a depus cerere de apel nemotivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate cu apel și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate.

La 29 decembrie 2015, Albu Pavel la fel a contestat hotărîrea instanței de fond, prin care a solicitat casarea parțială a hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2016, apelul declarat de către Albu Grigore a fost respins. Apelul declarat de către Judecătoria Edineț a fost admis, hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din 03 decembrie 2015 a fost casată și emisă o nouă hotărîre respingere a acțiunii înaintate. Încheierea Judecătoriei Edineț din 03 septembrie 2015 prin care s-a dispus atragerea ca copârît pe cauza dată a Judecătoriei Edineț a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de Judecătoria Edineț și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate iar cererea de apel depusă de către Albu Grigore, poartă un caracter pur declarativ nefiind probată la caz prin prisma art 118 CPC.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 08 iunie 2016, Albu Grigore a depus cerere de recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărîrii primei instanțe cu emitere unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 03 decembrie 2015 a fost contestată cu recurs de către Albu Grigore la 08 iunie 2016. Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei, copia deciziei motivate a instanței de apel a fost recepționată de către Albu Grigore la 20 mai 2016, astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recurul depus în termen. (f.d. 219 V-I).

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 21 iunie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa tuturor participanților pe dosar copia recursului depus de către Albu Grigore, cu informarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

La 21 iulie 2016 și la 25 iulie 2016, Judecătoria Edineț a depus referința la cererea de recurs depusă de către Albu Grigore, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și menținerea deciziei instanței de apel.

Ulterior la 22 iulie 2016, Centrul Național pentru protecția datelor cu caracter personal a depus referința la cererea de recurs declarată de către Albu Grigore, prin

care a solicitat admiterea recursului cu determinarea unei despăgubiri rezonabile suferinței fizice și psihice suportate de către recurent.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de Albu Grigore, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Albu Grigore, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Albu Grigore ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Albu Grigore ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Albu Grigore se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea